

platku sečká se až do jeho rozhodnutí (vým. min. fin. ze dne 8. prosince 1852 č. 3028). Rozklady a rekursy, jimiž se prokazuje, že neplatné právní jednání poplatku bylo podrobena, buďtež podány u příslušného úřadu (vým. min. fin. ze dne 26. května 1855 č. 11.766).

Ostatně viz čl. Poplatky z listin.

Smlouvy bezplatné a úplatné viz Smlouvy.

Smlouvy celní.

I. Pojem.

Smlouvy celní jsou úmluvy, jež Rakousko-Uhersko uzavřelo na základě smluv obchodních a o plavbě lodmi ze dne 1. února 1892 č. 15 a 17 ř. z. uzavřených s Německem a Itálií, s těmito státy k potlačení podloudnictví.

II. Dle smlouvy celní s Německem uzavřené zavazují se obě strany smlouvající užiti všech zákonných prostředků k potlačení podloudnictví, sebe navzájem za tím účelem podporovati a spáchané přestupky co nejrychleji oznamovati vzájemným úřadům celním a berním (v říši německé hlavním úřadům celním nebo berním, v Rakousko-Uhersku hlavním celním úřadům a komisařům finanční stráže) (§ 2 celní sml.). Úřady celní a berní jedné říše oznamte přestupky celních zákonů druhé říše, o nichž vědomosti nabyly, úřadu celnímu nebo bernímu v § 2 sml. c. jmenovanému a podejtež potřebná vysvětlení k vyšetření skutečnosti (§ 3 sml. c.).

1. Úřady vybírací obou smluvníků dovoltež vyšším úředníkům celním neb berním k tomu zmocněným nahlédnouti v místě úřadu do rejstříků a dokladů, které prokazují dopravu zboží z území jedné říše neb do území této říše; k těmto vyšším úředníkům celním a berním náleží v Rakousko-Uhersku vrchní úředníci hlavních úřadů celních, vrchní komisaři a komisaři finanční stráže a v Německu členové hlavního úřadu a vrchní kontrolori (§ 4 cel. s.). Dále je dovoleno, by se úředníci celní a berní, stíhající podloudníka nebo předměty nebo stopy přestupku celního zákona, odebrali do území druhého smluvního státu za tím účelem, by tam u představených neb úřadů sbírali důkazy potřebné k vypátrání skutkového děje nebo pachatele a by navrhli zjištění pachatele nebo zabavení zboží; též lze vyzvati celní a berní úředníky jednoho smluvníka dožádáním představeného jich úřadu příslušným úřadem druhého smluvníka, by vypovídali o okolnostech přestupků zákona celního (§ 6 cel. sm.).

2. Žádná smlouvající strana netrpí ve svém území spojení za účelem podloudnictví (§ 7 cel. sml.).

3. Každá smlouvající strana je povinna zabrániti, by nebyly hromaděny na blízku hranic zásoby zboží, jež podloudně má býti dopraveno do území druhého smluvníka. Uvnitř pohraničního okresu lze připustiti sklady cizího, nevyceleného zboží zpravidla jen v místech celního úřadu a v tomto případě jen pod závěrou a dohledem úřadu celního (§ 8 al. sml.).

4. Dále se zavazují oba smluvníci vypravovati úřadem celním neb berním zboží, jehož dovoz nebo průvoz jest v druhém státě zakázán, jen bude-li vykázáno zvláštní dovolení; zboží toho druhu budiž u úřadů obou států zvláště označeno. Smluvníci vyrozumějtež se co nejochotněji o počtu a oprávnění míst ohlašovacích a vypravovacích, jež jsou určena na společných hranicích k přechodu zboží, o jich úředních hodinách a potřebných snad doprovázkách, jakož i o zvláštních opatřeních při dopravě železniční.

5. Každý smluvník zakáže, hroze pokutami celními, přestupky celního zákona druhého státu nejen svým příslušníkům, nýbrž i osobám, jež v území jeho přechodně bydlí, a bude bdíti ve svém území nad poddanými státu druhého, kteří jsou z podloudnictví podezřelí; k tomu cíli mohou oba státy odesílati na veletrhy, trhy a dobytčí trhy odbývané v pohraničním území druhého státu vhodné orgány pozorovací a mohou vyšší úředníci celní a berní nahlédati do protokolů o trzích dobytčích a zjednati si opisy (§ 12 cel. sml.). Přestupky zákazů dovozu, vývozu a průvozu druhého státu a činy, jimiž byla dávka dovozní a vývozní odňata, ohroženy jsou dle volby buď zabavením předmětu, pokud se týče, složením plné hodnoty jeho a mimo to přiměřenou pokutou peněžní aneb týmiž tresty, jež položeny jsou na přestupky domácích zákonů o dávkách a vyměří se obnos trestu dle sazby státu, jehož zákon byl přestoupen (§ 13 cel. sml.). Přestupky celních zákonů druhého státu, jimiž nebyl porušen zákaz dovozu, vývozu nebo průvozu neb nemohla neb neměla býti dávka odňata, budtež patřičnými pokutami peněžními trestány (§ 14 cel. sm.). Tresty na svobodě neb k práci (s výhradou vytrpění nevykonatelných pokut peněžních vazbou a prací) jakož i tresty na cti, odnětí oprávnění živnostenských neb prohlášení nastalého odsouzení co zostření trestu, nemusí žádný smluvník připustiti (§ 15 cel. sml.). Za to nelze však vyloučiti neb obmeziti zákonné trestání jinakých přestupků, přečinů a zločinů, jež sběhly se snad při porušení celních zákonů druhého státu, jako urážek, vzepření, vyhrůžek neb násilností, padělání, podplácení a pod. (§ 16 cel. sml.).

III. Dle úmluvy celní docílené s Itálií nařizuje každý smluvník svým zřízencům, již povoláni jsou k zabránění neb k oznamování přestupků domácích zákonů celních a monopolních, by, jakmile seznají, že přestupek takový spáchán byl neb spáchán býti má, mu zabránili, v obou pak případech to oznámili příslušnému úřadu domácí země (§§ 1 a 2 cel. sml.). Finanční úřady jednoho státu sdělte přestupky zákonů celních a monopolních druhého státu, o nichž vědomosti nabyly, finančním úřadům druhého státu a podejte jim příslušná vysvětlení; finančními úřady rozumí se v Rakousko-Uhersku okresní finanční ředitelství, hlavní celní úřady, finanční inšpektoři a komisaři finanční stráže a v Itálii ředitelství nepřímých daní, hlavní celní úřady, inšpektoři a důstojníci finanční stráže (čl. 3 cel. sml.). Též mohou oba státy vysílati k celním úřadům úředníky za tím účelem, by seznali stav celnictví a střežení hranic, k čemuž budiž úředníkům těmto příležitost co nejochotněji poskytnuta; dále udíleti si budou smluvníci žádaná vysvětlení o účetnictví a statistice v obou územích celních (čl. 5 sml. cel.). Zřízencům finanční stráže obou smluvníků, jež dohlíží na vodách jezera Gardského, je dovoleno podloudníky, již zpozorují ve vodách své země, na území cizího státu stíhati až do vzdálenosti 100 metrů od břehu a je i se zbožím podloudným do této vzdálenosti zadržeti a zadržené zboží, jakož i prostředky dopravní a podloudníky odevzdati důchodkovému úřadu své země za příčinou zavedení zákonného řízení trestního. Každý smluvník se zavazuje dovoliti přechod zboží, jehož dovoz neb průvoz je v území druhého státu zakázán, jen prokáže-li se zvláštní povolení; dále obstarati výstup zboží, jež je určeno pro druhý stát a jež clu podléhá, jen do úřadu k tomu dostatečně oprávněného a v těch hodinách denních, by zboží došlo úřadu tohoto v čas dovolený a by se zabránilo každé zastávce a úchylce od celní dráhy mezi úřady obou území.

Ohledně přestupků celních a monopolních, spáchaných na újmu druhého státu, zavazují se oba smluvníci pachatele k žádosti příslušného úřadu druhého státu stanoveným trestem trestati, když je obviněný poddaným státu, který jej chce vyšetřovati a trestati neb když obviněný, nejso poddaným tohoto státu, tam v čas spáchání přestupku, byť i jen přechodně bydlil a tamtéž po dojití návrhu stíhacího byl postižen; dlužno však užiti trestů stanovených zákony státu dožadujícího, pokud jsou mírnější a budiž trest na majetku vyměřen dle sazby státu, jehož zákony celní neb monopolní byly porušeny (čl. 14 cel. sml.); úřední údaje úřadů neb zřízců druhého státu požívají téže průvodnosti, jako úřady neb zřízení státu tuzemského (čl. 15 cel. sml.). Náklady řízení trestního nahradí, pokud jich nelze dobytí z hodnoty zadrženého předmětu neb na pachateli, ta strana, v jejímž zájmu bylo řízení provedeno (čl. 16 cel. sml.) Ostatně obsahuje úmluva mezi Rakousko-Uherskem a Itálií učiněná podobná ustanovení jako úmluva s Německem uzavřená.

Smlouvy konsulární viz Konsuláty.

Smlouvy na oko.

I. Pojem.

Smlouvy na oko jsou taková ujednání, při nichž zvolí si smluvníci formu určité smlouvy, kdežto vůle jich sleduje jiný účel, pokud se týče, je ovládána jinou tendencí, než která dochází výrazu ve smlouvě. Taková ujednání jsou dvojího druhu:

1. Smlouva se uzavírá pouze na oko, aniž strany zamýšlejí smlouvu nějakou uzavřít. Vůle stran nesměřuje k tomu, by jedna něco plnila, ani aby druhá strana protidávku poskytla. Účelem takových úmluv je simulování právního poměru naproti osobám třetím, jehož tu vůbec není a jež ani založen býti nemá; úmyslem je tu klamati, by jiným bylo bráněno nároků svých se domáhati. Klam děje se zde pod záminkou, že scizeno bylo jmění, část jeho nebo právo nějaké a tím bezprávně má býti zmařeno dobývání nároků osob třetích.

Sem spadají různá jednání a úmluvy na oko směřující k zabránění nebo zmaření soudní exekuce, zavlčení a zatajení majetku před zahájením konkursu, odstraňování majetku s pomocí osob třetích v čas insolvence, veškerá jednání na oko směřující ku poškození dědiců nepominutelných a ku zkrácení jich na podíle povinném.

2. Druhá skupina smluv na oko spočívá v tom, že se smlouva skutečně činí a skutečně zamýšlí, avšak užije se formy a jména jiné smlouvy, aby tím skutečná úmluva byla zastřena, ať již se to děje z důvodu jakéhokoliv, tak na př. by bylo uzavřeno jednání nedovolené nebo by zastřena byla lichva a pod.

II. Právní účinky.

1. Smlouvy na oko ad 1 zmíněné jsou pro nedostatek vůle stran smlouvu uzavřít, právně neúčinnými (§§ 861 a 869 o. o. z.). Úmluva taková pokládá se tak, jako by vůbec nebyla uzavřena. Směřuje-li úmluva taková ku poškození věřitelů nebo třetích interestů, mohou jí osoby třetí, pokud jsou věřiteli jedné nebo druhé strany, odporovati dle ustanovení zákona odpůřícího ze dne 16. března 1884 č. 36 ř. z.

2. Ohledně všech ostatních smluv na oko, jež slouží toliko k zastření jiného jednání od stran skutečně zamýšleného, platí předpis § 916 o. o. z.: právní jednání posuzuje se dle týchž zákonných předpisů, podle kterých